

[Lorentzen.]

højtærede handelsminister om hurtigst muligt at få licitationsreglerne ændret. Jeg ved fra mit arbejde med rådgivende ingeniører, at de er i stand til at give ganske artige oplysninger om dette spørgsmål.

Det byggeri, man har i dag, er jo stort set — det gælder i hvert fald det byggeri, jeg har set i Københavns omegn — såre smukt; det er en fornøjelse at komme ud og se disse skønne bygninger med de smukke opgange. Tager man derefter det gamle fornemme kvarter i København, Malmøgade- og Lundsgadekvarteret, så ser det i sammenligning med dette strålende sociale boligbyggeri i Københavns omegn nærmest ud som et halvfattigt kvarter med halvdårlige opgange og ikke ordentligt vedligeholdt.

Har man nu lidt begreb om, hvad ordet „social“ i almindelighed betyder, må man hjem og slå op i et nyt leksikon for at undersøge, om ikke ordet har fået en anden betydning med tiden. For har dette byggeri noget som helst med det, vi forstår ved socialt boligbyggeri, at gøre? Er det arbejdere, der bor i disse ejendomme? Nej, det er ikke arbejdere, det er gennemsnitlig folk af en anden social standard, som bor i disse huse af allernyeste dato.

Mit parti er indstillet på en afvikling af statsboligbyggeri i dets nuværende form, og vi håber, der kan findes en form, hvorefter staten fortrinsvis yder lån til folk, der gennem opsparing har vist, at de stiler henimod at få eget hjem, eller til folk af arbejderklassen eller med lignende økonomisk evne, der på andelsbasis vil indskyde noget større beløb end de små beløb, der er tale om i dag.

Jeg så forleden dag et andelshus. Det var beboernes eget hus; de betragtede det som deres eget. Lejlighederne var smukt vedligeholdt, det var en fornøjelse at se dem. Det var glade og tilfredse mennesker, og jeg sagde til mig selv: et sådant byggeri vil du gerne være med til at støtte. Men boliger af den karakter har jeg ikke set der bygges mange af, i hvert fald ikke i Københavns omegn i dag.

Jeg vil naturligvis med glæde deltage i en udvalgsbehandling om spørgsmålet, men jeg nærer ikke stor tillid til, at der kan opnås enighed om det væsentlige i de forelagte lovforslag.

Thestrup: Som flere gange nævnt er de to lovforslag, vi her behandler, ganske enslydende med forslag, der blev fremsat her i foråret, og som dengang behandledes her i tinget. Det er jo hensigten, at lovforslagene skal behandles i et udvalg, og jeg skal derfor ikke indlade mig på en diskussion om enkeltheder i dem. Jeg har så ofte her i tinget gjort rede for mit partis principielle synspunkter på dette område, og jeg skal ikke komme ind på dem her.

Jeg kan bemærke, at jeg kan slutte mig til de udtalelser, som den højtærede minister kom med, men at jeg i og for sig også kan slutte mig til, at lovforslagene behandles i et udvalg.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Jeg skal ikke gentage alt, hvad jeg sagde, da vi i sidste samling behandlede de socialdemokratiske boligforslag, de forslag, som ligger på bordet her i dag, men kun fremhæve, at jeg ikke kan se det som en løsning, at det er staten, der skal bære de stigende byggeomkostninger, og at jeg beklager, at der i de forslag, der er lagt frem, ikke er medtaget det, som jeg synes var særligt nyttigt i det socialdemokratiske boligprogram, nemlig de tekniske betingelser for ydelse af boligstøtte.

Når jeg har sagt dette om denne yderligere støtte, kan jeg ikke, da det ærede medlem hr. Lorentzen så stærkt har angrebet den boliglovgivning, som vi gennemførte her i 1946, lade være med at sige et par ord derom. Det er jo, som om venstres ordfører med sine ord har givet udtryk for, at partiet venstre fortrød, at det havde været med til at gennemføre denne lovgivning, og det var jo endda under en venstreindenrigsminister. Jeg har selv før været inde på, at denne lovgivning, når den bliver udført i praksis, kan have visse uheldige konsekvenser, som man ikke helt havde kunnet overse, da man gennemførte loven, og at man ikke kan se bort fra, at den på visse punkter kan stimulere til øgede byggeomkostninger i modsætning til det, det var ønskeligt at stimulere til: at man får så lave byggeomkostninger som muligt. Men ikke desto mindre må man dog erkende, at da denne lov blev gennemført, var det en bevidst handling fra rigsdagen, som ønskede ved hjælp af statstilskud at skabe billigere boliger for be-